

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	14.30! Szent László fiú-kör (5-7. osztály)
	17.00 Bibliaóra
Kedd	14.30 7-8 osztályosok ifjúsági közösség
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Péntek	14.00 Szent Teréz lánykör
	18.00 Gimnazista, egyetemista ifjúsági csoport

Hirdetések

1. A mai nap **Feketevasárnap** (templomaink keresztjeit fekete lepellel fedjük be), hiszen közeledik Jézus végső szenvedéseinek az ideje. Ezen a vasárnapon van az országos **gyűjtés a szentföldi keresztény megsegítésére**.
2. **A héten elsöpéntek lesz**, vagyis reggel 7 és 18 órakor lesznek szentmisék a templomban. Meglátogatjuk betegeinket.
3. Jövő héten **Virágvasárnap**, Urunk jeruzsálemi bevonulásának ünnepe lesz. Ezzel megkezdődik Egyházunkban a Nagyhét. Hozzunk magunkkal barkákat a szentelésre. Esti szentmise előtt 17 órától gyónási alkalmat biztosítunk, a Szent Három Napon erre már nincs lehetőség (egyéni gyónásra Nagyszerdáig lehet az atyáknál jelentkezni).
4. Mivel az Országgyűlés határozata alapján Nagypéntek munkaszüneti nap lett, kérjük a testvéreket, **úgy tervezzük meg előre a Nagyhetünket**, hogy a szokásainktól eltérően vegyünk részt a Szent Három Nap minden napján. Így tudjuk csak lelküket felkészíteni Jézus húsvéti ünnepére.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. április 2. IX. évf. 14. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Nagyböjt 5. vasárnap

Amikor Jézus megérkezett, Lázár már négy napja a sírban feküdt. Amint Márta meghallotta, hogy Jézus jön, eléje sietett, míg Mária otthon maradt. Márta így szólt Jézushoz: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem! De tudom, hogy most is, bármit kérsz Istentől, megadja neked.” Jézus ezt felelte neki: „Testvéred fel fog támadni.” Erre Márta így szólt: „Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon.” Jézus folytatta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is hal, élni fog. Mindaz, aki él és hisz énbennem, az nem hal meg örökre. Hiszed ezt?” Márta ezt válaszolta neki: „Igen, Uram! Hiszem, hogy te vagy a Messiás, az Isten Fia, aki a világba jön!”

5. Húsvét közeledtével különösképpen is **nézzünk szét azon beteg és idős testvéreink között**, akik nem tudnak templomba járni, s szeretnék, ha meglátogatnák őket az ünnepekig egy atya. Jelezzük ezt a sekrestyében vagy az irodában jövő vasárnapig.

Útravaló

Mivel egészségünk nem csak a mienk, amikor valaki nincs jól, minden lehetőséget megragadunk, hogy meggyógyuljon. Ugyanakkor a beteg nem ragaszkodhat egészségéhez. Arra kell biztatni, hogy a betegséget, sőt a halált is Isten ajándékának tekintse, tehát az Ő szeretetének kifejeződése. Arra kaptunk meghívást, hogy amikor egy betegség jelei mutatkoznak, higgyük és mondjuk, hogy mindez szeretet, Isten szeretete. Emlékezzünk Kis Szent Terézre: amikor először köhögött fel vért, nem a betegséget emlegette, hanem azt mondta, hogy „megérkezett Jegyesem”. Mi eszköznek tekintjük a betegséget a gondviselő Isten kezében, hogy énünk formátlan kőtömbjéből Jézus alakját, Jézust faraghasssa ki. A betegség és a szenvedés tehát Istentől érkező próba, amely felkészít a Másik életbe való átlépésre.

Egy házaspár elment vásárolni, hogy vegyenek valamit közlegő házassági évfordulójuk alkalmára. Mindketten szerették az antik tárgyakat, kerámiákat, különösen a teáscsészéket. Az egyik kerámia üzletben megláttak egy szép csészét.

A férj megkérdezte az eladót:

– Meg szabad nézmem ezt a csészét? Még sosem láttam ennyire szépet.

A boltos a kezébe adta, és miközben csodálta a mesteri alkotást, a csésze – legnagyobb meglepetésére – megszólalt:

– Nem érted, hogyan lehetek ennyire szép? Tudod, nem voltam mindig teáscsésze. Volt idő, amikor vörös voltam és agyagnak neveztek. Mesterem kiásott, megdolgozott, összelapított, meggyúrt újra és újra, én pedig üvöltöttem a fájdalomtól!

– Hagyj békén! – üvöltöttem, de Ő csak mosolygott, és így szólt:

– Még nem.

Aztán egy gyorsan forgó korongra helyezett és én hirtelen csak forogtam, forogtam, forogtam, körbe-körbe.

– Állíts meg! Szédülök! – kiabáltam, de a Mester csak ingatta a fejét és azt mondta:

– Még nem.

Aztán betett a kemencébe. Sosem éreztem olyan forróságot!

Csodálkoztam, miért akar megégetni. Sikoltoztam. Ki akartam jutni.

Láthattam a Mester arcát az üvegen át, és leolvashattam ajkáról, ahogy a fejét rázta:

– Még nem.

Végül az ajtó kinyílt, kitett a polcra. Hűlni kezdtem.

– Most már jobb. – gondoltam.

Aztán mindenütt befestett. A festék szaga rettenetes volt. Undorodtam tőle.

– Hagyd abba! Hagyd abba! – kiáltottam. De csak ingatta a fejét:

– Még nem.

Aztán hirtelen újra visszatett a kemencébe. Nem ugyanabba, mint először. Ez kétszer olyan forró volt. Úgy éreztem, megfulladok.

Könyörögtem, mindent megbántam, sikoltoztam és sírtam. Közben láttam, amint rázza a fejét, és azt mondja:

– Még nem vehetek ki.

Tudtam, nincs többé remény. Végem van. Kész voltam rá, hogy végleg feladjam, mire kinyílt az ajtó. A Mester kivett, és újra a polcra tett.

Egy órával később elém állított egy tükröt és azt mondta:

– Nézd meg magad!

Amikor a tükörbe néztem, alig tudtam hinni a szememnek:

– Ez nem én vagyok, ez nem lehetek én!?! – hitetlenkedtem. – Ez gyönyörű! Gyönyörű vagyok! – kiáltottam.

– Szeretném, ha emlékeznél arra – mondta – tudom, fáj, amikor gyúrtalak, gyömszöltelek, de ha nem teszem, kiszáradsz. Tudom, hogy szédültél, mikor a korongon forgattalak, de ha megállítom a korongot, szétmorzsolódsz. Tudom, hogy elviselhetetlenül forró volt a kemencében, és nem értettél, miért teszlek oda, de ha nem teszem, megrepedsz. Tudom, hogy rettenetes volt a szag, amikor bevontalak mázzal és befestettelek, de ha nem teszem, akkor sosem erősödsz meg, és nem lesz színes az életed. És ha nem teszlek újra vissza a másik kemencébe, nem élhettél volna sokáig, nem lennél elég erős. Befejeztelek. Olyan vagy, amilyennek elképzeltem akkor, amikor hozzáfogtam a munkához.

Így formálja Urunk is az életünket. Néhányan a kemencében vagyunk, üvöltve, sikoltozva: „Engedj ki!”. Néhányan épp színesedünk, és ez kellemetlen, majd megőrjíti. Néhányan körbe forgunk, és nem tudjuk, hol vagyunk. Csak azt kérdezzük: „Mi történik velem?” Minden olyan zavaros. De Ő tudja, hogy mit tesz. Bízz benne!